

Ψάχνοντας τα ερέβη

Του ΝΟΤΗ ΑΝΑΝΙΑΔΗ

Τις ώρες της πιο μεγάλης «πολιτικής μοναξιάς» περνάει ο Κ. Σημίτης, καθώς πληθαίνουν τα επεισόδια που τον απομονώνουν από στενούς του συνεργάτες, σε κομματικό και κυβερνητικό επίπεδο.

«Ο Σημίτης είναι πλέον μόνος και στο Μαξίμου, ενώ στη Χαριλάου Τρικούπη δεν είχε και ποτέ πολλούς φίλους. Συμμάχους ναι, αλλά φίλους ελάχιστους», έλεγε στη «ΒτΚ» παλαιό κοινοβουλευτικό στέλεχος του ΠΑΣΟΚ, που δεν έκρυβε την ανησυχία του για την απομάκρυνση του Κ. Σημίτη από τον πυρήνα εκείνο των συνεργατών του στον οποίο στηρίχθηκε το 1996, για τη θεαματική «έφοδό» του προς την ηγεσία του κόμματος και της κυβέρνησης. Ο συνομιλητής μας έλεγε ότι η πρόσφατη αποχώρηση - αποπομπή του Γιώργου Πανταγιά από το Μαξίμου μπορεί να ήταν επιβεβλημένη, αλλά συμβολίζει ότι ο «κύκλος των εκσυγχρονιστών» έχει πλέον κλείσει.

Οι παρτίδες

Απο τον πυρήνα των στενών συνεργατών του Κ. Σημίτη μόνο ο Ν. Θέμελης έχει «διασωθεί»... κανόνα που θέλει να «καίγονται» οι συνεργάτες που βρίσκονται πολύ κοντά στον Κ. Σημίτη μπορεί ίσως να συμπληρώσει και ο Σ. Κοσμίδης - αλλά, μέχρι εκεί. Ο Γ. Δρυς και ο Χρ. Πάχτας, από τους πρωτοκλασάτους εκσυγχρονιστές πριν το 1996, παραμένουν σε μάλλον

περιφερειακούς ρόλους στην κυβέρνηση. Όπως άλλωστε και ο άλλοτε «θεωρητικός του εκσυγχρονισμού», Γ. Πασχαλίδης, που έχει «εκτοπιστεί» στη Θεσσαλονίκη και στο Μακεδονίας - Θράκης. Ο Σταύρος Σουμάκης, ο εκλεκτός του στον Πειραιά, είναι εκτός Βουλής, οι Τάσος Μαντέλης και Θ. Κοτσώνης εκτός κυβέρνησης, ο Αλ. Μπαλτάς «εξόριστος» στο Ευρωκοινοβούλιο. Πάνω απ' όλους δε ο Θοδωρής Τσουκάτος, μακριά από τον κύκλο του πρωθυπουργού, πρώτο και μεγαλύτερο θύμα της «κοτερολογίας».

Στην κυβέρνηση, αλλά με αμφίβολες δυνατότητες επηρεασμού των εσωκομματικών εξελίξεων και συσχετισμών, παραμένουν δίπλα στον Κ. Σημίτη ο Νίκος Χριστοδουλάκης, ο Μιχάλης Χρυσοχοϊδής και (με έναν διακριτό ρόλο και σχετικά έστω ηξημένο κομματικό κύρος) ο Γιάννος Παπαντωνίου.

Σε αυτούς πρέπει να προστεθούν η Άννα Διαμαντοπούλου, που όμως, εκ της θέσεώς της στην Κομισιόν, παίζει έναν πολύ διακριτικό, αν όχι περιορισμένο, ρόλο στην πολιτική ζωή της χώρας και, συνεπώς, του ΠΑΣΟΚ. Και ο Β. Καρατζιάς, διοικητής της Εθνικής, ο οποίος όμως τον αδικούν με τον παλιό του φίλο Κ. Σημίτη δεν είναι πάντα άριστος.

Ελάχιστοι επιζητούντες, αν σκεφθεί κανείς τον «κόσμο» με τον οποίο ενοχλείται στην πολιτική ζωή του τόπου, αλλά και στο ΠΑΣΟΚ, προεπατίας οι εκσυγχρονιστές. Το «παλιό» ΠΑΣΟΚ, αφού ανέχθηκε τους «νέους», έκανε το απαραίτητο... λίφτιγκ και ανέλαβε εκ νέου τη διαχείριση του κόμματος και, εν πολλοίς, της κυβέρνησης. Ίσως γιατί οι αντοχές των εκ-

προσώπων του είναι εντυπωσιακές, ίσως και γιατί το πολιτικό προσωπικό των εκσυγχρονιστών ήταν κατώτερο των περιστάσεων. Και πάντως, δεν είχαν την εμμονή σε ένα συγκεκριμένο σχέδιο και τις αντοχές που αναμφισβήτητα έχει επιδειξει μέχρι σήμερα ο ηγέτης τους, ο Κ. Σημίτης.

Περιθώρια

Όπως έλεγε πρώην υπουργός από τους επιφανέστερους εκσυγχρονιστές, στο παρελθόν, που καταμετρούσε τις απώλειες αυτές, «το ζήτημα δεν είναι να κάνουμε μνημόσυνο. Το πρόβλημα είναι ότι με τόσους απόντες και χωρίς ικανούς αντικαταστάτες είναι αδύνατον να αναληφθεί κάποια σοβαρή πρωτοβουλία για να αντιστραφεί η πορεία».

Ο συνομιλητής μας διατύπωνε την εκτίμηση ότι, ούτως εχόντων των πραγμάτων, η ήττα του ΠΑΣΟΚ είναι αναπότρεπτη, αλλά παραδεχόταν ότι ο Κ. Σημίτης έχει πλέον ελάχιστα περιθώρια κινήσεων. Σχεδόν τόσα λίγα όσα και οι συνεργάτες που του έχουν μείνει και στους οποίους μπορεί να στηριχθεί.

Και σκεφασθείτε ότι αν αποστασιοποιηθεί από το στήμα, κατά το οποίο διαχειρίζεται την προεδρία της Ε.Ε., δεν μπορεί να δώσει απτά δειγμάτα μιας νέας πορείας, η ήττα θα είναι «δεδεμένη και μεγάλη». Υποστήριξε δε ότι μόνο με γενναία οικονομική ενίσχυση των ασθενέστερων οικονομικά στρωμάτων και «ξεμπλοκάρισμα, έστω και τώρα» των κονδυλίων του Γ' ΚΠΣ θα υπάρχουν κάποιες, αμυδρές έστω, ελπίδες για ανάκαμψη του κυβερνώντος κόμματος.